

О. Л. Тихоненко

СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПРОТИДІЇ ЕКОНОМІЧНИМ ЗАГРОЗАМ У СФЕРІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИЛ БЕЗПЕКИ

Актуалізовано питання дослідження сутності та особливостей протидії економічним загрозам у сфері функціонування сил безпеки. Розглянуто термінологічний апарат поняття економічна безпека. Обґрунтовано основні напрями боротьби з економічною злочинністю. Вивчено питання реформування правоохоронних органів у сфері протидії економічній злочинності та скорення Бюро економічної безпеки. Сформовано основні заходи протидії економічним загрозам у сфері функціонування сил безпеки держави. Надані напрями подальших наукових досліджень, якими є розроблення перспективних механізмів, що об'єднують оперативно-розшукові заходи з превентивними.

Ключові слова: економічна безпека, економічні загрози, економічна злочинність, сили безпеки, державне управління.

Постановка проблеми. Україна на сьогоднішній час є молодою європейською країною, яка прагне стати сучасною та розвинутою соціальною й правовою державою. На жаль, широкомасштабне вторгнення росії у 2022 році й гібридні збройні агресії 2014 року стали перепонами подальшого економічного розвитку. Тому до загроз економічній безпеці держави, а саме тінізації економіки, зростання кримінального сектору в економічній сфері, високий рівень корумпованості адміністративного апарату влади тощо додалися загрози суверенності, територіальності цілісності та незалежності.

За час становлення незалежності України більшості структурних змін у державному управлінні був притаманний безсистемний, спонтанний характер, науково обґрунтована структурна перебудова економіки практично не проводилася. Україна втратила за цей період значну частину свого виробничого потенціалу, майже половина її економіки “перейшла в тінь”. Криза державних фінансів, хронічне невиконання бюджетів, загрозові обсяги зовнішніх боргових зобов'язань держави вимагають кардинальних змін у фіскальній політиці.

З метою боротьби з економічними загрозами уряд розробляє та впроваджує реформи в політичній, економічній, соціальній, науково-технологічній та інших сферах життєдіяльності держави. Але великою перешкодою цьому є загрозовий стан корупції. Пояснюється це тим, що при достатній кількості правоохоронних органів держави, на яких покладені зобов'язання по забезпеченню економічної безпеки України, ще досі не створено ефективних та діючих нормативно-правових та організаційно-управлінських державних механізмів їх діяльності щодо протидії загрозам економічній безпеці.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. За останні роки вагомий науковий внесок у розробку проблем державного управління щодо удосконалення діяльності держави з забезпечення економічної безпеки зробили відомі вчені: Белай С.В., Білоус В.Т., Євтушенко І.В., Користін О.Є., Мельник М.І., Осипенко С.М., Писаревський С.В., Скрипник А.В., Смирнов А.А., Тацій В.Я. та ін. Напрацьовані ними теоретичні положення щодо діяльності правоохоронних органів держави з забезпечення економічної безпеки можуть бути використані для з'ясування сутності нормативно-правових та організаційно-управлінських механізмів їхньої діяльності щодо протидії загрозам економічній безпеці. Науковцями розкриті проблеми нормативно-правового забезпечення щодо забезпечення економічної безпеки, освітлені питання сутності економічних злочинів, профілактики економічної злочинності, координації діяльності сил безпеки їхньої взаємодії в питаннях забезпечення економічної безпеки та ін. Однак, незважаючи на широкий спектр досліджень, присвячених різним аспектам діяльності сил безпеки із забезпечення економічної безпеки, багато питань у цій сфері потребують більш детального аналізу, зокрема, питання протидії економічним загрозам у сфері функціонування сил безпеки держави.

Метою статті є теоретичне обґрунтування основоположних засад забезпечення економічної безпеки шляхом протидії економічним загрозам у сфері функціонування сил безпеки держави.

Виклад основного матеріалу. Вивчаючи питання економічної безпеки, можна зробити висновок, що економічна безпека – це забезпечення захисту національних інтересів в економічній сфері від реальних і потенційних внутрішніх загроз, в першу чергу від економічних втрат. Відповідно до загальноприйнятого визначення, економічною безпекою є система, що забезпечує стійкість національної економіки, збереження її цілісності та здатності до саморозвитку, незважаючи на

несприятливі зовнішні та внутрішні загрози. Стан економічної безпеки оцінюється системою показників, що визначають сприятливі умови функціонування економічної системи [1].

Відповідно до теорії управління, засоби забезпечення економічної безпеки включають конкретні заходи, що розробляються і реалізуються державою, органами влади, владними структурами, господарюючими суб'єктами і органами державної влади. Крім того, громадськість, теж залучається до реалізації програм забезпечення економічної безпеки. Насамперед, економічна безпека передбачає певну захищеність економіки від внутрішніх та зовнішніх небезпек, що дозволяє їй забезпечувати адекватні умови життя та розвитку особистості, соціально-економічну та військово-політичну стабільність країни [2].

Аналізуючи негативні процеси в економічній сфері, ризики економічної безпеки можна класифікувати як: зростання та посилення криміналізації «тіньового» сектору економіки; підвищення рівня корупції та організованої злочинності, а також проникнення у ключові галузі економіки; неефективне управління державною податковою системою; поширеність колективного відхилення від сплати податків; неефективність законодавчої та судової систем; відсутність координації дій правоохоронних органів у боротьбі з економічною.

Колектив авторів визначає [3], що органи державної влади у сфері економічної безпеки на сьогоденні час повинні: забезпечити умови для сталого економічного зростання та підвищення конкурентоспроможності національної економіки; прискорити поетапне проведення економічних структурних та інституційних реформ, покращити інвестиційний клімат та підвищити ефективність інвестиційного процесу; удосконалити антимонопольну політику та створити ефективний механізм державного регулювання природних монополій; подолати «тінізацію» економіки шляхом проведення податкової реформи, вдосконалити фінансово-кредитну сферу, запобігти відтоку капіталу за кордон і скоротити позабанківський оборот валютних коштів; забезпечити збалансований бюджетний розвиток, здійснити захист валюти всередині країни та за її межами, створити валютну стабільність, забезпечити захист інтересів вкладників та фінансових ринків; провести збалансовану політику внутрішніх та зовнішніх запозичень; забезпечити енергетичну безпеку на основі постійного функціонування та розвитку паливно-енергетичного комплексу, включаючи послідовну та активну реалізацію політики енергозбереження та диверсифікації джерел енергопостачання; здійснити заходи щодо забезпечення продовольчої безпеки; організувати захист внутрішнього ринку від неякісного імпорту (постачання продукції, потенційно небезпечної для державних виробників, здоров'я людей та довкілля); посилити участь України у міжнародному поділі праці; забезпечити розвиток експортного потенціалу високотехнологічної продукції; проводити поглиблення інтеграції до європейської та світової економічної системи; здійснити посилення участі у міжнародних економічних пріоритетів і фінансових організаціях та ін. [3].

Погоджуючись з наведеними перспективними заходами додамо, що у сучасних наукових розробках існують певні дослідження, що визначають концепцію проектів, програм правової та інформаційної інфраструктури, а також систему умов, критеріїв і показників організаційних форм і механізмів захисту національної економіки від різних загроз, але загальним недоліком практично всіх підходів є відсутність аналізу економічної безпеки, що пов'язана з системою національних інтересів [4]. Останні фіксують і відображають те загальне, що об'єднує різні суб'єкти економіки і є предметом економічної безпеки. Питання економічного потенціалу та економічної могутності держави пов'язане через цю категорію національного інтересу з такими питаннями, як стан національного генофонду, передумови соціокультурного процвітання та міцність її економічних і політичних позицій на міжнародній арені [5].

Масштаби економічної злочинності в Україні сьогодні такі, що цю проблему не можна ігнорувати при формуванні більш-менш серйозних програм соціально-економічного розвитку країни в цілому або її окремих регіонів. Без урахування чинників, що спричиняють злочинність, та їх впливу на реалізацію конкретних соціально-економічних проектів, останні приречені на провал [6].

Під фінансовою злочинністю розуміється сукупність правопорушень, безпосередньо пов'язаних з порушенням відносин щодо формування, розподілу, перерозподілу та використання фінансових ресурсів суб'єкта господарювання. Фінансова злочинність є надзвичайно різноманітною та складною. Залежно від обставин практичне значення мають різні фактори, відповідно можуть бути різні варіанти їх класифікації. Так, залежно від рівня фінансових відносин, які є об'єктом посягання, виділяють злочини, що посягають на національну фінансову систему (загальнодержавні та місцеві фінанси) та злочини, що посягають на фінанси окремих суб'єктів господарювання (підприємницькі) [7].

Відповідно до теорії управління, вибір якості заходів захисту економічної безпеки має ґрунтуватися на конкретних заходах, що розробляються та реалізуються соціальними індивідами та створеними і реалізованими ними спільнотами в особі держави, її органів, органів влади та управління,

корпоративних структур, громадських і політичних організацій. Своєчасність, достатня повнота виявлення та оперативного аналізу ситуації в комплексі, що викликає небезпеку, ефективність і раціональність обраних захисних заходів, обов'язковість організаційно-управлінських рішень щодо реалізації цих заходів створюють єдиний компенсаторно-протидієвий механізм, що створює стан безпеки [8].

Аналіз негативних процесів в економічній сфері [9-10] свідчить, що до чинників, які загрожують економічній безпеці, належать зростання «тіньової» економіки та посилення криміналізації, поширення корупції та організованої злочинності, їх проникнення в ключові сектори економіки, неефективне управління державним сектором та податковою системою, масштабне ухилення від сплати податків, відсутність адекватних криміногенній ситуації законодавства та судової системи, економічна злочинність та відсутність узгоджених дій правоохоронних органів щодо посилення боротьби з нею.

Вивчення предмета діяльності держави в області економічної безпеки встановлює, що основними напрямками повинні бути: виявлення і моніторинг факторів, що підривають стабільність соціально-економічних систем в короткостроковій і довгостроковій перспективі; розробка і реалізація економічної політики інституційних перетворень, яка спрямована на усунення або пом'якшення шкідливого впливу загрозливих факторів, локалізацію самих загроз і подальше їх усунення.

Серйозною загрозою є зростання "тіньової" економіки і посилення її криміналізації. За оцінками незалежних аналітиків, тіньова економічна діяльність в Україні становить 50-60% від загального обсягу валового внутрішнього продукту країни. Наявність такого обсягу тіньових секторів є однією з причин різкого спаду виробництва, масового банкрутства підприємств і галузей промисловості, що в кінцевому підсумку призводить до наявності економічної злочинності і корупції, а також різкого зниження рівня життя населення.

Аналіз ситуації у сфері боротьби з корупцією показує, що криміналізація влади тісно пов'язана з розширенням і розвитком організованої злочинної діяльності в економічній сфері суспільства. Вітчизняні злочинці виходять далеко за межі України і контактують як з кримінальними, так і з легальними економічними організаціями в різних країнах.

Зважаючи на вищевикладене, основні напрями боротьби з економічною злочинністю повинні включати: прийняття нових та внесення змін до застарілих законів і нормативних актів у галузі економіки, соціальної сфери, кримінального права та кримінально-процесуального законодавства; вирішення соціальних та економічних проблем суспільства з метою зменшення кількості населення, яке залучене до незаконної діяльності; знищення злочинних угруповань, позбавлення економічної основи їхньої діяльності та створення умов, які унеможливають їхнє подальше функціонування в економічній сфері; використовувати всі можливості оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування підрозділів кримінальної юстиції для повного викриття учасників злочинної діяльності та притягнення їх до кримінальної відповідальності; удосконалити структуру спеціальних підрозділів по боротьбі з економічною злочинністю, сформулювати шляхи координації в управлінні ними, розробити заходи з підтримання якісного кадрового складу та покращення технічного оснащення; забезпечити розвиток прямих зв'язків між правоохоронними органами, розвинути систему двосторонніх і багатосторонніх договорів між державами про співробітництво в боротьбі з транснаціональною економічною злочинністю.

Загалом, вирішення питання боротьби з економічною злочинністю в Україні має першочергове значення. Тому вирішення питання економічної безпеки України є першочерговим завданням для всіх гілок влади. Ідентифікація загроз економічній безпеці України поставила нові вимоги до механізмів регулювання процесів у цій сфері. По-перше, необхідний дійсно науковий аналіз і оцінка ситуації, зовнішнього і внутрішнього середовища кожного процесу і явища, прийнятих рішень і аналіз досягнутих результатів у кожному конкретному випадку, як на макро-, так і на мікроекономічному рівні. По-друге, розробка стратегії національної економічної безпеки та прийняття її як правової основи діяльності органів державної влади разом з іншими законодавчими актами дозволить забезпечити необхідний правовий і політичний захист економічного суверенітету держави. Особливої уваги заслуговує питання підвищення ефективності управління правоохоронними органами, які здійснюють різні заходи щодо захисту економічної безпеки.

В Україні існує 4 центри державної влади: Верховна Рада, Президент, Кабінет Міністрів і Національний банк України, які визначають економічну політику і впливають на розвиток і захист економіки, але поки кожен з них не має статусу чітко визначених повноважень і не є повною мірою несе відповідальність за свої рішення і реалізує їх в рамках єдиної законодавчо визначеної економічної політики держави. Довгий час існувало протистояння між різними відомствами уряду, яке завдало

значної шкоди економіці держави. І це сприяло подальшому зростанню числа економічних злочинів, розвитку економічної злочинності як основної загрози економічній безпеці.

Тому боротьба з економічною злочинністю потребує ширшого спектру ефективних заходів, ніж ті, що вживаються зараз. Отже, разом з розвитком правоохоронної системи процес адміністративної реформи має включати і реформування інституцій, які безпосередньо відповідають за боротьбу з економічною злочинністю. Однак через відсутність наукового обґрунтування при обговоренні питання реформування державних структур довгий час майже всі учасники зосереджуються лише на необхідності скорочення чисельності персоналу в системі МВС та невеликих структурних реформах в інших правоохоронних органах. Водночас, сучасна адміністративна теорія стверджує, що недоцільно зводити реформи лише до скорочення штатів і що це є вторинним процесом. Вирішальне значення мають питання, які структурно лежать в основі ефективності скоординованої діяльності державних органів. Що стосується протидії економічним загрозам у сфері функціонування сил безпеки держави, доречно підкреслити, що існує нагальна потреба визначити перспективні заходи щодо мобілізації зусиль оперативно-розшукової діяльності та превентивних заходів в цій сфері.

Аналіз ситуації у сфері боротьби з корупцією свідчить, що криміналізація влади в силових структурах тісно пов'язана з поширенням і розвитком організованої злочинності в економічній сфері. Кількість небезпек і загроз в економічній сфері, а також кількість помилок і прорахунків досягла такої межі, перевищення якої може призвести до катастрофічних наслідків, що потребує ефективних і скоординованих заходів з боку органів державної влади. Тому вкрай важливим є створення ефективної та раціональної системи правоохоронних органів для забезпечення економічної безпеки як добре скоординованого та збалансованого за ресурсами комплексу заходів з протидії внутрішнім і зовнішнім загрозам.

Позитивним кроком в напрямі реформування правоохоронних органів у сфері протидії економічній злочинності було скорення Бюро економічної безпеки, яке є центральним органом виконавчої влади, на який покладаються завдання щодо протидії правопорушенням, які посягають на функціонування економіки держави. Його діяльність спрямовує та координує Кабінет Міністрів. До повноважень Бюро економічної безпеки входять: виявлення зон ризиків у сфері економіки шляхом аналізу структурованих і неструктурованих даних; оцінювання ризиків і загроз економічній безпеці держави, напрацювання способів їхньої мінімізації та усунення; надання пропозицій щодо внесення змін до нормативно-правових актів з питань усунення передумов для створення схем протиправної діяльності у сфері економіки; забезпечення економічної безпеки держави шляхом запобігання, виявлення, припинення, розслідування кримінальних правопорушень, що посягають на функціонування економіки держави; збирання та аналіз інформації про правопорушення, що впливають на економічну безпеку держави, та визначення способів запобігання їхньому виникненню в майбутньому; планування заходів у сфері протидії кримінальним правопорушенням, віднесенням законом до його підслідності; виявлення та розслідування правопорушень, пов'язаних з отриманням та використанням міжнародної технічної допомоги; складання аналітичних висновків і рекомендацій для державних органів з метою підвищення ефективності ухвалення ними управлінських рішень щодо регулювання відносин у сфері економіки [11].

Наразі Бюро економічної безпеки максимальна увага має бути приділена подоланню економічних злочинів у функціональних сферах діяльності сил безпеки. Проведений аналіз допоможе виявити причини, що становлять загрозу стану економічного розвитку держави:

- економічні (криміналізація соціально-економічних відносин держави через впровадження легалізованого кримінального капіталу в ці сектори, монополізація внутрішнього ринку кримінальним капіталом, переорієнтація економіки на односторонній розвиток лише надприбуткових галузей і перешкоджання розвитку інших секторів, погіршення міжнародного інвестиційного іміджу України);
- політичні (розвиток взаємопов'язаних процесів криміналізації політичних злочинів та політизації економічних злочинів);
- соціальні (все більше людей втягується у злочинну діяльність, що посилює недовіру до влади у вирішенні соціально-економічних проблем та забезпеченні правопорядку).

Отже, виходячи з вищезазначеного, основними заходами протидії економічним загрозам у сфері функціонування сил безпеки держави повинні бути: розвиток та вдосконалення нормативно-правової бази з протидії економічним загрозам у сфері функціонування сил безпеки шляхом прийняття нових нормативно-правових актів та внесення змін до застарілого законодавства; усунення ситуацій, що сприяють залученню значної кількості співробітників сил безпеки до протиправної діяльності, шляхом вирішення соціально-економічних проблем суспільства; ліквідація організованої злочинності та створення умов, що унеможливають долучення співробітників сил безпеки до її діяльності;

удосконалення діяльності органів та підрозділів по боротьбі з економічною злочинністю; покращення взаємодії органів та підрозділів по боротьбі з економічною злочинністю з органами державної влади та місцевого самоврядування у боротьбі з економічною злочинністю.

Таким чином, з вищезазначеного можна зазначити, що механізми протидії економічним загрозам у сфері діяльності сил безпеки повинні включати ширший спектр заходів, ніж ті, що застосовуються зараз. З цією метою слід розвивати правоохоронну систему шляхом проведення ефективної адміністративної реформи правоохоронних органів, створених для боротьби з економічною злочинністю. Ключовим питанням є ефективна взаємодія правоохоронних органів у забезпеченні економічної безпеки. Необхідно перейти від розкриття дрібних злочинів до вирішення глобальних проблем економічної злочинності, таких як корупція в органах влади (силах безпеки), організована злочинність в економічній сфері та підтримка населенням окремих видів економічних злочинів. Це означає, що необхідно розробити перспективні механізми, які поєднують оперативно-розшукові заходи з превентивними заходами.

Висновки

1. У нормативно-правових документах України є пропозиції щодо розроблення правової та інформаційної інфраструктури, визначаються чинники, критерії і показники організаційних форм і механізму захисту національної безпеки від економічних загроз, при цьому головним недоліком усіх зазначених досліджень є відсутність системного аналізу економічних загроз у сфері діяльності сил безпеки.

2. Криміналізація економічної діяльності призводить до деформацій не лише в економічній сфері (економічні відносини в суспільстві), а й у соціальній (свідомість громадян). Так звана «тіньова економіка» негативно впливає не лише на основні складові національної економіки, а й на загальний стан національної безпеки. Тому загрозливий стан економічних загроз у сфері безпеки вимагає ефективних механізмів протидії з боку держави.

3. У сучасних умовах економічна злочинність набула організованих форм, в основі яких лежать соціально-економічні відносини з приводу отримання коштів незаконним шляхом. Сучасний стан економічної злочинності є загрозою безпеці держави, яка проявляється у вигляді прямого зменшення матеріальних цінностей, порушення функціонування окремих галузей економіки або реалізації соціально-економічних програм, що негативно впливає на обороноздатність держави.

4. Пріоритетними заходами механізмів протидії економічних загроз у сфері діяльності сил безпеки повинні стати узгоджені дії органів та підрозділів по боротьбі з економічною злочинністю щодо визначення та усунення причин і умов появи та розповсюдженні економічних загроз у сфері діяльності сил безпеки. Отже напрямами подальших наукових досліджень є розроблення перспективних механізмів, що об'єднують оперативно-розшукові заходи з превентивними.

Перелік джерел посилання

1. Белай С.В., Писаревський С.В., Осипенко С.М. Дослідження загроз економічній безпеці держави у сфері логістичного забезпечення складових сектора безпеки і оборони. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2023. № 6(12). С. 153-163.

2. Скрипник А.В. Державне регулювання трансформаційної економіки (аспекти і моделювання) : монографія. Ірпінь, Академія державної податкової служби України, 2002. 312 с.

3. Белай С.В., Іохов О.Ю., Євтушенко І.В. Дослідження теоретико-методологічних засад впливу економічної злочинності на стан забезпечення національної безпеки. *Наукові інновації та передові технології (Серія «Управління та адміністрування», «Право», «Економіка», «Психологія», «Педагогіка»)*. 2023. № 7(21). С. 27-38.

4. Про національну безпеку : Закон України від 21.06.2018 р. № 2469-VIII. Відомості Верхов. Ради України. 2018. № 31, ст.241.

5. Користін О.Є. Економічна безпека : навч. посіб. К.: Правова Єдність, 2010. 368с.

6. Смирнов А.А. Злочинність у сфері підприємницької діяльності та її попередження : автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.08. Національна академія внутрішніх справ. К., 2002. 19 с.

7. Тацій В.Я. Боротьба зі злочинністю у сфері економічних відносин як вирішальний напрямок діяльності правоохоронних органів. *Крок*. 2001. № 23. С. 4-5.

8. Білоус В.Т. Координація управління правоохоронними органами України по боротьбі з економічною злочинністю (адміністративно-правовий аспект) : дис... доктора юрид. наук: 12.00.07. Національна академія державної податкової служби України. Ірпінь, 2004. 443 с.

9. Мельник М.І. Кримінологічні та кримінально-правові проблеми протидії корупції : автореф. дис... доктора юрид. наук: 12.00.08. Національна академія внутрішніх справ. К., 2002. 31 с.
10. Білоус В.Т. Фінансові установи США проти корупційних діянь іноземних посадових осіб. *Командор: Вісник державного службовця України*. 2001. № 1. С. 34–36.
11. Про Бюро економічної безпеки України : Закон України від 28.11.2021 р. № 1150-IX. Відомості Верхов. Ради України. 2021. № 23, ст.197.

UDC 351.712:355.6

О. Tykhonenko

THE ESSENCE AND CHARACTERISTICS OF COMBATING ECONOMIC THREATS IN THE SPHERE OF FUNCTIONING OF THE SECURITY FORCES

The question of the study of the essence and features of combating economic threats in the sphere of functioning of the security forces has been updated. It has been established that the regulatory and legal documents of Ukraine contain proposals for the development of legal and information infrastructure, the factors, criteria and indicators of organizational forms and the mechanism of protection of national security from economic threats are determined, while the main drawback of all the mentioned studies is the lack of a systematic analysis of economic threats in the field activities of the security forces. The terminological apparatus of the concept of economic security is considered. It was determined that the criminalization of economic activity leads to deformations not only in the economic sphere (economic relations in society), but also in the social sphere (consciousness of citizens). The so-called "shadow economy" negatively affects not only the main components of the national economy, but also the general state of national security. Therefore, the threatening state of economic threats in the sphere of security requires effective countermeasures on the part of the state. The main directions of combating economic crime are substantiated. It is proved that in modern conditions, economic crime has acquired organized forms, which are based on socio-economic relations regarding obtaining funds illegally. The current state of economic crime is a threat to the security of the state, which manifests itself in the form of a direct decrease in material values, disruption of the functioning of certain branches of the economy or the implementation of socio-economic programs. The issue of reforming law enforcement agencies in the field of countering economic crime and speeding up the Bureau of Economic Security was considered. The main countermeasures against economic threats in the sphere of functioning of the state security forces have been formed. It has been proven that the priority measures of the mechanisms for countering economic threats in the sphere of activity of the security forces should be coordinated actions of bodies and units for combating economic crime in order to determine and eliminate the causes and conditions for the appearance and spread of economic threats in the sphere of activity of the security forces. Directions for further scientific research are provided, which are the development of promising mechanisms that will combine operative and investigative measures with preventive ones.

Keywords: *economic security, economic threats, economic crime, security forces, public administration.*

Тихоненко Олег Леонідович – аспірант Інституту державного управління та наукових досліджень з цивільного захисту
<http://orcid.org/0000-0003-3748-3870>